

Det fremgik videre af bemærkningerne, at politiet i praksis ofte ville indhente en editionskendelse samtidig med kendelser om indgreb i meddelelshemmeligheden i form af teleoplysning eller udvidet teleoplysning, jf. retsplejelovens § 780, stk. 1, nr. 3 og 4. Dette indebar, at politiet havde adgang til abonnementsoplysninger vedrørende de numre, som et indgreb i meddelelshemmeligheden måtte omfatte. Men det løste dog ikke problemet med ventetid på levering af oplysningerne.

På grundlag af de ovenfor beskrevne overvejelser blev det anført i bemærkningerne til lovforslaget, at det ikke fandtes betænkeligt at vælge den anden mulighed for at give politiet en bedre og mere effektiv adgang til abonnementsoplysninger. Denne mulighed var at give politiet direkte (on-line) adgang til oplysningerne i 118-databasen uden en kendelse eller beslutning om edition ved en ændring af § 34, stk. 5, i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet.

Det blev understreget i bemærkningerne, at denne ændring af § 34, stk. 5, ikke ville indebære, at politiet i praksis ville få adgang til oplysninger, som ikke også var tilgængelige for politiet før. Formålet med ændringen var således alene at sikre, at politiet på den mest effektive måde selv kan søge og hente de pågældende oplysninger i databasen.

Der blev i den sammenhæng peget på politiets direkte adgang til oplysninger i lignende databaser, herunder f.eks. Det Centrale Personregister (CPR), der bl.a. indeholder beskyttede adresseoplysninger, og Centralregistret for Motorkøretøjer, der indeholder oplysninger om navn og adresse på ejere af motorkøretøjer, der er indregistreret i Danmark.

Endelig blev der i bemærkningerne henvist til, at en lignende ordning allerede kendtes f.eks. i norsk ret.

Efter § 9-3 i den dagældende norske lov om telekommunikation (teleloven) af 23. juni 1995 havde politiet således adgang til oplysninger om navn, adresse, telefonnummer og datakommunikationsadresse uden kendelse.

Det fremgår af den nugældende norske lov om elektroniske kommunikationsnet og elektroniske kommunikationstjenester af 16. februar 2004 § 6-1, at udbydere skal gemme opkaldende slutbrugeres identifikationsoplysninger og stille disse til rådighed for politiet i efterforskningsøjemed, når vilkår for tilgang til sådanne data foreligger.

Oplysninger, der ikke er registreret i 118-databasen, er forsyningspligtudbyderen og andre udbydere kun forpligtet til at udlevere til politiet i medfør af retsplejelovens regler om edition, jf. ovenfor i afsnit 1.1.1.

Opstår der i forbindelse med politiets efterforskning behov for at indhente oplysninger, som ikke findes i databasen, og udleverer udbyderen med kundeforholdet ikke disse oplysninger frivilligt, må politiet således indhente en editionskendelse fra retten eller selv træffe beslutning om edition, hvor en retskendelse ikke kan afventes, uden at indgrebets øjemed ville forspildes, jf. retsplejelovens § 806, jf. § 804.

Det kan dreje sig enten om nummeroplysningsdata, der ikke er indberettet som forudsat til 118-databasen, eller om oplysninger, som ikke skal indberettes til databasen, f.eks. oplysninger om internetforbindelse. I praksis vil der navnlig være tale om oplysninger om en mistænkt persons adgang til internettet – det vil sige datakommunikationsadresser som f.eks. IP-adresser og e-mailadresser.

2. Lov om radiofrekvenser

Lov om radiofrekvenser, jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 23. juni 2004, indeholder bestemmelser om anvendelse af radiofrekvenser og modtagelse af radiosignaler.

Brug af en radiostøjsender forudsætter efter loven, at IT- og Telestyrelsen udsteder tilladelse til at anvende de frekvenser, der udsendes fra udstyret, jf. lovens § 4, stk. 1. Efter de gældende regler vil dette generelt ikke være muligt, idet der i givet fald ville være tale om udstedelse af tilladelse til politiet til anvendelse af radiofrekvenser, hvortil der allerede er udstedt tilladelse til andre brugere, ligesom det ikke i alle tilfælde ville være muligt nærmere på forhånd at identificere de relevante radiofrekvenser for den konkrete situation.

IT- og Telestyrelsen fører tilsyn med overholdelse af loven og de i medfør heraf fastsatte regler, jf. lovens § 38. Efter lovens § 39, stk. 1, kan IT- og Telestyrelsen meddele påbud om bl.a. standsning af driften af apparater ved konstatering af overtrædelser af loven, de i medfør heraf fastsatte regler, af de i tilladelsen fastsatte vilkår eller med henblik på at afhjælpe forstyrrelser af apparater eller af frekvensanvendelse.

Efter lovens § 53, stk. 1, nr. 1, straffes overtrædelse af § 4, stk. 1, med bøde.

3. Lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold

Lov om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 912 af 5. november 2002, indeholder bestemmelser om markedsføring, ibrugtagning og tilslutning af radioudstyr, teleterminaludstyr samt andre elektriske og elektroniske apparater.